

Тизифона, Мегера и Алектона. Тѣхъ представлять строги и страшны; сплетены зміи ся сѣкать около главы-ты имъ; тysi дръжать въ еднѣ рѣкѣ запаленїе глави, а въ другѣ единъ бычъ съ зміевы главы. Смртни-ти, за да укротять тыя немилостивы богыни, наричали гы съ имѧ Евмениди или благосклонны богыни (медены-маслены). Нъ това галеніе отъ страхъ не гы укротявало. Тыя божества сѧ симболь на грызеніе-то на съвѣсть-тѣ, кое-то кѣса срѣдце-то на виновны-ты.

Паркы.

Паркы-ты были дѣщери на Ереба и на Ношь-тѣ, или спорядъ нѣкои поеты, на Юпитера и на Фемиса. Тыя три сестры прѣстоявали въ рожденіе-то и въ живота на хора-та. Най-млада-та отъ тѣхъ, Клоо, дръжяла хуркѣ съ кѣделнѣ, Лахезиса прѣла нишкѣ-тѣ, а Атропаса и рѣзала съ страшны-ты си ножици. На хуркѣ-тѣ имало кѣделнѣ отъ вльнѣ и свилѣ размѣсены не еднакво спорядъ урисницѣ-тѣ на смртны-ты. Честити были тыя, за кои-то Паркы-ты пряли злато и свилѣ. Прѣставлять тыя богыни съ женскы образы, съ навѣсены лица и съ главы за-брадены съ пашкулы отъ бѣлѣ вльнѣ, размѣсены испомежду съ наркысовъ цвѣтъ.

Харонъ.

Харонъ, сынъ на Ереба и на Ношь-тѣ, прѣкар-валъ прѣзъ Ахеронѣ, по за еднѣ луспѣ (дукато), сѣнки-ты, кои-то му довождалъ Меркурій. Тыя кои-то не были погребены и не носяли заплатѣ за прѣ-минуваніе-то си, лутали ся сто годины по край рѣкѣ-тѣ. Тоя богъ сѣдѣлъ затворенъ цѣлѣ годинѣ, зачто-